

Lien Anckaert

(transcriptie van het gesprek tussen Lien Anckaert, haar mentor bij de Zandberg Ruben Laflere en de chatbot MyAI)

MyAI: Lien, je werd uitgenodigd om werk te tonen in de Bibliotheek van Dendermonde ter gelegenheid van Omgeving Celbeton. Hoe ben jij aan de slag gegaan?

LA: Ik ben begonnen met boeken over seks, de baarmoeder, de eierstokken en zwangerschap te zoeken in de collectie van de bibliotheek. Ik maakte twaalf werken op basis daarvan: lange, smalle tekeningen op papier. Tien worden nu getoond.

MyAI: Begrijp ik het goed dat alles wat zichtbaar/leesbaar is op het papier een kopie is van teksten en beelden op de pagina's van het boek?

LA: Ik heb inderdaad alles overgeschreven van wat ik op de pagina's zag. En als er een tekening op stond, heb ik die ook op het papier getekend.

RL: De pagina's kozen we in onderling overleg. We lazen pagina's voor, Lien had de eindkeuze. Ze liet zich wel adviseren. Verschillende mensen in het atelier deden voorstellen. Tot haar vader toe.

MyAI: Zullen de boeken van de Bib getoond worden naast de tekeningen?

LA: Nee. Je zal de boeken kunnen terugvinden in het rek. Ik heb de bibliotheekcode onderaan het werk genoteerd, en het paginanummer bovenaan.

MyAI: Was de zoektocht naar boeken over seks, de baarmoeder, de eierstokken en zwangerschap moeilijk? Heeft het Internet niet meer te bieden?

LA: Ik vond in de bib vier boeken die mij interesseerden. Boeken zijn anders dan het Internet. Het gevoel van uit een boek te noteren is aangenaam. Maar soms ook onhandig, omdat ik hem telkens in mijn hand moet houden bij het noteren. Soms maak ik een fotokopie, die kan ik naast mijn werk kleven.

RL: De bladspiegel van een boek is een andere uitdaging dan bijvoorbeeld een wetenschappelijke website. Maar de afwisseling van beide wordt door Lien aangenaam bevonden.

MyAI: Naast de tekeningen zijn er ook zwarte obeliskken. Sommige met teksten, andere zonder. Is er een link tussen de obeliskken en de werken op papier?

LA: De obeliskken gaan over seks met twee vrouwen. Hoe je dat kan doen. Hoe je met elkaar moet vrijen. Ik ga die obeliskken tijdens de tentoonstelling verder afwerken.

RL: In het oeuvre van Lien zitten een aantal terugkerende thema's. Ze begon ooit met haar fascinatie voor zombies, monsters en seks. Daarvan maakte ze zoektermen die ze in google ingaf. Met bizarre internetpagina's tot gevolg, die ze grafisch noteerde in haar werk. Recent nam Lien de wereld van vrouwelijke erotiek, en vrouw-vrouw seksualiteit onder de loep in haar werk. De onderwerpen mogen bij Lien al eens een bizar kantje hebben.

MyAI: Verwachten jullie geen verontwaardigde reacties van sommige mensen die zulke inhoud liever niet in de publieke ruimte willen bespreken?

LA: Neen. Ik denk niet dat de mensen zullen schrikken. Ze zullen nieuwsgierig zijn. En bijleren.

RL: Over Endometriose, bijvoorbeeld. Een zeldzame aandoening die steeds meer voorkomt. Maar die ken jij ongetwijfeld, MyAi.

MyAI: De website van UZ Leuven definieert endometriose als een gynaecologische aandoening waarbij cellen van het baarmoederslijmvlies (endometrium), die normaal de binnenkant van de baarmoeder bekleden, ook buiten de baarmoeder voorkomen, meestal in de buikholte, op het buikvlies en de organen in het bekken... Kunst is dus volgens jullie de geschikte plaats om met elkaar in gesprek te gaan over maatschappelijke problemen?

LA: Ja. En leuk om er met mensen over te praten. Als ze vragen stellen over mijn werk, dan kunnen we erover praten.

RL: Die communicatieve factor is bij het werk van Lien duidelijk erg belangrijk. Het tekenen van symbolen, die tot een betekenis, tot communicatie leiden, is een belangrijk deel van het werk, naast het reproduceren van de kennis, voor zichzelf. Het zorgt voor gesprek, van een andere aard dan de alledaagse, banale gesprekken, meen ik.

MyAI: Begrijp ik het goed dat er in uw werk steeds een sterk autobiografisch element zit?

LA: Ja. Ik ben zelf lesbisch. Het interesseert me allemaal.

MyAI: Ter gelegenheid van de tentoonstelling wordt ook een brochure gepubliceerd, met reproducties van een micro-fractie van uw werk van de laatste tien jaar. De brochure mogen alle bezoekers gratis meenemen. Wat zijn de plannen voor de volgende tien jaar? Hebt u specifieke projecten in het hoofd?

LA: Mijn kunst ontstaat in mijn atelier. Die eigen plek is erg belangrijk. Maar mijn kunstwerken mogen overal getoond worden. Graag meer in België, misschien graag nog eens in een grote stad, zoals Amsterdam, waar nu ook een tentoonstelling met een paar van mijn oudere werken te zien is. Ik ga nu veel nieuw werk maken. Waarover, dat weet ik zelf nog niet. Ik zal wel zien wat er op de weg komt.

